

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

SANCTI|| IOANNIS|| DAMASCENI OPERA,||

Johannes <Damascenus>

Parisiis, 1577

De præpartis & illiberalibus: & quòd ijs, qui tenacitatis morbo laborant, in
pericula incidunt. cap. cviii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71880](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71880)

nus meus rex cor suum super virum istum iniquum Nabal: quoniam secundum nomen suum stultus est, & stultitia est cum eo. Quapropter suscipe benedictionem hanc, quam attulit ancilla tua tibi domino meo, &c.

2. Reg. 16. Dixit rex Siba, Quid sibi volunt hæc? Responditque Siba, Afini domestici regis ut fedaent, & panes & palatha ad vescendum pueris tuis, vinum autem ut bibat, si quis defecerit in deserto. Et ait rex Siba, Tu sunt omnia, quæ fuerunt Miphiboseth. Et prostratus Siba adorauit, dicens, Inueni gratiam in oculis tuis, Domine mi rex.

Scholium Hospitalium munerum oblatio domini facultates ad seruum transtulit.

Damasc. Misit Achaz nuncios ad regem Assyriorum, dicens: Seruus tuus, & filius tuus ego sum: ascende, & saluum me fac de manu regis Syriæ, & de manu regis Israël, qui confurrexerunt aduersum me. Et cum collegisset argentum & aurum, quod inueniri potuit in domo Domini, & in thesauris regis, misit regi Assyriorum muna. Qui & acquieuit voluntati eius. Ascendit enim rex Assyriorum in Damascum, & vastauit eam, Rasin autem interfecit.

Pro. Donum hominis dilatat eum: & apud principes confedere eum facit. Donum occultum euertit iras.

Eccli. 35. In omni dato hilarem fac vultum tuum.

Basilij. Beneficiorum gratia ad donantes reuertuntur.

Munificentia gloriam conciliat: tenacitas contra scommatis ac dictis patet.

De preparatis & illiberalibus: & quod ij, qui tenacitatis morbo laborant, in pericula incidunt. H

CAP. CVIII.

Iudic. 8.

IXIT Gedeon ad viros Socoth, Date, obsecro, panes populo, qui mecum sunt, quia valde defecerunt, ut possimus persequi Zebee & Salmana reges Madiam. Responderunt principes Socoth, Forsitan palma manuum Zebee & Salmana in manu tua sunt, & idcirco postulas, ut demus exercitui tuo panes. Quibus ille ait, Cum ergo tradiderit Dominus Zebee & Salmana in manus meas, & cum reuersus fuero victor in pace, conteram carnes vestras cum spinis tribulisque deserti. Et inde conscendens venit in Phanuel, locutusque est ad viros loci illius similia. Cui & illi responderunt, sicut responderant viri Socoth. Dixit itaque eis, Cum reuersus fuero victor in pace, destruam turrin hanc. Reuertens igitur de bello, apprehendit puerum de viris Socoth, interrogauitque eum nomina principum & seniorum Socoth, & descripsit septuaginta septem viros. Venitque ad Socoth, & dixit eis, En Zebee & Salmana, super quibus exprobrauistis mihi, dicentes, Forsitan manus Zebee & Salmana in manibus tuis sunt: idcirco postulas, ut demus tuis, qui lassus sunt, & defecerunt, panes. Tulit ergo seniores ciuitatis, & spinas deserti ac tribulos, & contriuit cum eis, & comminuit viros Socoth. Turrim quoque Phanuel subuertit, occisis habitatoribus ciuitatis.

1. Reg. 25.

Respondens Nabal pueris Dauid, ait, Quis est Dauid? & quis est filius Isai? Hodie increuerunt serui, qui fugiunt dominos suos. Tollam ergo panes meos, & vinum meum, & carnes pecorum, quæ occidi tonsoribus meis, & dabo tuis, quos nescio vnde sunt.

Pro.

Qui parit donis, iram fortem excitat.

Eccli. 5.

Est etiam infirmitas alia pessima, quam vidi sub Sole: diuitiarum conseruata in malum domini sui. Pereunt enim in afflictione pessima. Est & aliud malum, quod vidi sub Sole, & quidem frequens apud homines. Vir cui dedit Deus diuitias & substantiam, & honorem, & nihil deest animæ suæ ex omnibus quæ desiderat: nec tribuit ei potestatem Deus, ut comedat ex eo, sed homo extraneus vorabit illud.

Est

A Est qui locupletatur parcè agendo : & nescit quòd tempus praterat, & mors appropinquet, & relinquet omnia alijs, & morietur. Qui aceruat ex animo suo iniuste, alijs congregat : & in bonis illius alijs luxuriabitur. Qui sibi nequam est, cui alijs bonus erit? Fili, si habes, benefac tibi. Improbo viro proptè panem murmurabit ciuitas.

De homine querulo, & obiurgandi cupido. CAP. CIX.

V I iniuste accusat, non effugiet. Ne cum homine occasionem inimicitiae frustra suscipias: ne te malo aliquo afficiat.

B *De inuidia & emulatione.* CAP. CX.

GRESSAE sunt mulieres de vniuersis vrbibus Israël, cantantes, chorosque ducentes in occursum Saul regis in tympanis lætitiæ, & sistris. Et præcinebant mulieres ludentes, & dicentes, Percussit Saul mille, & Dauid decem millia. Iratus est autem Saul nimis, & displicuit in oculis eius sermo iste: dixitque, Dederunt Dauid decem millia, & mihi mille dederunt: quid ei superest, nisi solum regnum? Non rectis ergo oculis Saul aspiciebat Dauid à die illa, & deinceps.

C Ne comedas cum homine inuido, & ne desideres cibos eius: quoniam quem admodum si quis deglutiat crinem, ita comedit & bibit. Festinat ditescere vir inuidus: & nescit quòd misericors ipsum superabit.

Dura sicut infernus æmulatio.

Cum inuidia tabescente iter non habèbo: quoniam talis homo non erit particeps sapientiæ. Inuidia improbitatis obscurat bona.

Homini liuido ad quid aurum? Zelus & iracundia minuunt dies. Ab inuidis absconde consilium tuum. Qui sibi inuidet, nihil illo est nequius, & hæc redditio est malitiæ illius: & si bene fecerit, ignoranter, & non volens facit, & in nouissimo manifestat malitiam suam. Omnis peccator, inuidus, & bilinguis, improprium & contumeliam hæreditabit. Dolor cordis & luctus, mulier zelotypa. In muliere zelotypa flagellum linguæ omnibus communicans. Ne consilium ineas cum homine obliquis oculis te aspiciente.

Amice, non facio tibi iniuriam. Nonne ex denario conuenisti mecum? Vbi zelus & contentio, illic inconstantia, & omne opus malum.

E Frates, inuidiæ affectum caueamus: ne operum aduersarij socij efficiamur, atq; eodem iudicio condemnati inueniamur. Nam si, qui superbia effertur, in diaboli iudicium incidit, quoniam tandem pacto inuidus supplicium diabolo paratum effugiet? Inuidia etenim nullus exitiosior affectus in hominum animis innasci potest. Vt enim ferrum rubigo, ita inuidia animam, quam obsederit, consumit. Imò, vt rectius loquar, quemadmodum viperam exeso materno ventre in lucem edi: eodem modo inuidia quoque hanc naturam habet, vt parturientem se animam laceret atque conficiat. Liwor enim nihil est aliud, quam dolor ex alterius rebus secundis susceptus. Quo fit, vt mœrores animique acerbitates inuidum nunquam deserat. Vberes fructus ager vicini produxit? domus ipsius omnibus vitæ commodis circumfluit? in perpetua animi voluptate versatur? Hæc omnia homini inuidia laboranti morbi alimonia, & doloris accessio sunt. Animi magnitudine præstat quispiam, optimaq; valetudine vitur? Hæc inuidum lancinant. Alter formæ venustate antecellit. Alia hæc inuidiæ plaga est. Quidam animæ dotibus multos antecedit, prudentiæ quæ atque eloquentiæ nomine omnium oculos ad se conuertit, beatûsque prædicatur? alius rursus opibus abundat, atque in impertienda egentibus re sua familiari præclarum munificentia specimen edit, ingentibusque ab iis, quos beneficiis inuat, laudibus celebratur? Hæc omnia plagæ ac vul-

D d ij